

ikke fylder lige så meget i gymnasiet som førhen. Det synes vi er et tegn på, at forligskredsen – og det bærer Dansk Folkeparti også ansvaret for, det står jeg ved – har lavet noget, som ikke er helt godt.

Vi er også kede af – og det hører vi meget om – at gymnasiet er blevet så universitetsforberedende. Det hele er pejlet så meget hen imod, at man *skal* have de her unge mennesker på universitetet, at vi simpelt hen risikerer, at der er nogle unge mennesker, der falder fra, fordi de så at sige møder universitetets virkelighed for hurtigt. Der er nogle gymnasieelever, der står meget alene med nogle af de opgaver, som de skal håndtere, og så risikerer vi, at de falder fra, hvis ikke de har nogle forældre, der er bogligt stærke. Det synes vi er meget uheldigt.

Vi synes også, det er lidt underligt – set i bagklogskabens klare lys – at der er så meget fokus på, at det død og pine skal være universitetsforberedende, når vi kan se, at der er rigtig mange gymnasieelever, der går videre til alle mulige andre uddannelser – lærer-, pædagog-, sygeplejerskeuddannelser osv. Det er bl.a. noget af det, vi ikke har fået tænkt godt nok ind.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Fru Christine Antorini.

Kl. 14:30

Christine Antorini (S):

Da det jo er sådan, at vi kommer til at skulle evaluere gymnasiereformen yderligere, synes jeg også, det er værd lige at drøfte nogle af de ting, der ligger i forbindelse med reformen.

Vi i Socialdemokratiet er sådan set meget enige i den kritik, som hr. Martin Henriksen rejste i forhold til nogle af prøveformerne, som stiller krav til meget stor selvstændighed hos eleverne, og hvor der eksplicit står i loven, at de ikke kan få vejledning til at løse nogle meget komplekse opgaver. Vi er enige i, at det kan have en social skævvridning, som ikke er hensigtsmæssig, og det er noget af det, vi gerne vil kigge på.

Det anser vi for at være en justering – og en fornuftig justering – af reformen, men der er en verden til forskel på, om man laver en fornuftig justering af reformen, eller man bare siger, at den overhovedet ikke duer, og at den skal laves helt om.

Jeg kan forstå, at hr. Martin Henriksen gerne vil have lidt mere historie ind i gymnasiet. Så er det bare, jeg vil sige til hr. Martin Henriksen: Der er jo mange fag, man gerne vil have mere af, og

der er en grund til, at der ikke er så meget historie og dansk, som hr. Martin Henriksen måske kunne tænke sig, og grunden er bl.a., at naturfagene skulle opprioriteres. Så der må jo være nogle fag, der skal nedprioriteres, for at der kommer noget mere historie og dansk, eller hvad?

Kl. 14:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 14:31

Martin Henriksen (DF):

Det må jo uundgåeligt være sådan, at når der er nogle ting, man vil opjustere, er der nogle andre ting, som man må nedjustere. Og de eksempler, som jeg skitserede i svaret på fru Christine Antorinis spørgsmål, drejede sig jo ikke bare om det her med den mangelfulde vejledning af eleverne, men om en lang række ting, som jeg mener der er et problem med.

Vi kan jo se på de løbende justeringer, som vi har lavet – og nu kommer der formentlig også nogle flere justeringer efter det her – at vi på et eller andet tidspunkt må gøre op med os selv som forligskreds: Hvor meget skal vi blive ved med at justere på det oprindelige grundlag, som vi alle sammen var enige om? Hvornår når vi til den erkendelse, at der simpelt hen er så meget, der er galt med gymnasiereformen?

Så kan man jo lige så godt nedsætte en arbejdsgruppe, som er bredt repræsenteret af de politiske partier, rektorer, lærere og elever, og så kan de komme med et bud ud fra et kommissorium, som vi forhåbentlig kan blive enige om i forligskredsen. Der må meget gerne stå, at det skal være en del af deres opgave at finde plads til flere historietimer, og også, hvordan man kan få flere danske forfattere ind i gymnasieskolens pensum igen osv. – det synes jeg ville være alle tiders.

Så kan man lade dem sidde et stykke tid – det kunne være et års tid – for så kan den her årgang 3. g, som er færdig nu her til sommer, også få lov til at blive færdig, og så ville det være rimeligt, hvis arbejdsgruppen så på, hvad der fungerede i den nye ordning, og hvad der fungerede i den gamle, og ud fra det komme med et samlet udspil til forligskredsen.

Men jeg takker for, at Socialdemokraterne trods alt også anerkender, at der er behov for at justere. Det kan tyde på, at erkendelsen er ved at brede sig i forligskredsen.